

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANASZARASAI
1956 m.
gruodžio
11
ANTRADIENIS
Nr.145(1416)
Kaina 15 kap.

Auksinis fondas

„Ką pasėsi, tą ir piaiš“. — sako liaudies patarlė. Ir tai visiškai suprantama. Pasėsi gerą sėklą — užderės geras derlius, pasėsi piktyžolę ir nedaigią sėklą — reiškla, nelauk derliaus, nuplasi vien piktyžolę. Vadnasi, aukštos kokybės sėkla — tai auksinis fondas, nuo kurio priklauso kolūkiečių darbdienio svarumas, kolūkių turtingumas.

Tačiau pažūrėjus, kokia padėtis šiandien supilant sėklas, darant jas kondicinėmis, tenka pasakyti, kad kolūkliai labai lėtai vykdo šį darbą, daugelis jų gali pavasarį atsidurti nepavydėtinoje padėtyje.

Sėklų fondų sudarymas priklauso daugiausia nuo savalaikio kūlimo. O javų kūlimas rajone vyksta labai blogai. Iki gruodžio 7 dienos rajone iškulti javai vos nuo 4.680 ha ploto esant 8.337 ha grūdinių kultūrų. Rajone dar nėra nė vieno kolūkio, baigusio kultūri javus. Ypatingai blogai vyksta kūlimas „Pirmūno“, „Lenino atminimo“, „Už taiką“, M. Melnikaitės vardo, Mičiurino vardo kolūkiuose, kur grūdines kultūras iškultas vos nuo 135—160 ha ploto.

Tokie kūlimo tempai negalėjo neatšilepti sėklų supylimui. Tik vienintelė Stalino vardo žemės ūkio artelė išvykdė sėklų supylimo planą. O tokie kolūkliai, kaip Mičiurino vardo, „Už taiką“, P. Cvirkos vardo dar nepradėjo supilti grūdinių bei ankštinių kultūrų sėklų. Uža supilta sėklų „Pirmūno“, „Tarybų Lietuvos“, „Naujo gyvenimo“, „Pažangos“ bei kai kuriuose kituose kolūkiuose. Dešimtyje rajono kolūkių dar nesupilta nė vieno kilogramo linų sėmenų.

Blogai ir tai, kad daugelis kolūkių nevalo prikultų grūdų, netikrina jų sėklinių savybių. Pas daugeli kolūkių vadovų bei žemės ūkio specialistų išvyravo ydinga praktika — visą darbą sudarant sėklų fondus bei valant sėklas palikti vėlesniam laikui, kai bus iškulti visi javai. Tokia praktika veda prie to, kad kolūkių vadovai nežino, kiek yra atskirų kultūrų sėklų, o pavasarį kolūkliai nespėja paruošti sėklos — išvalyti ir patikrinti jos sėklų kokybės laboratorijoje ir to pasekoje būna priversti sėti bet ką ir bet kaip.

Neatsitiktinai sėklų kokybės laboratorijai ligi šiol pateiktai tik 1.178 centnerių įvairių sėklų pavyzdžiai, ir tik iš 7 kolūkių. Be to, išskyrus Stalino vardo kolūkį, visuose kolūkiuose sėklos pasirodė esančios nekonkcinės tiek daigumo, tiek ir drėgnumo atžvilgiu, nekaltant jau apie užteršimą piktyžolėmis.

Didelė kaltė dėl lėto sėklų fondų sudarymo rajono kolūkiuose tenka mašinų-traktorių stočiai. MTS vadovai bei specialistai neteikia kolūkiams reikiamos pagalbos vykdamas kūlimą. Daugelis kūlimo agregatų stovinėja an dėl mechanizatorių bei MTS vadovų nerūpestinimo.

MTS bei kolūkių vadovai, žemės ūkio specialistai, mechanizatorių ir visų kolūkiečių uždavinys — artimiausiu laiku baigti kultūri visus grūdines, ankštines bei technines kultūras, visuose kolūkiuose pradėti valyti iškultus grūdus, tam panaudojant esamas kolūkių bei MTS grūdų valymo mašinas. Išvalytus grūdus nedelsiant nė vienos dienos reikia patikrinti sėklų kokybės laboratorijoje ir užtikrinti pavyzdinę sėklų saugojimą.

Sėkla paruošta sėjai

Išmintinga liaudies patarlė sako: „Iš blogos sėklos nelauk gero derliaus“. Tai atsimindami, nuo pat pirmos kūlimo dienos pradėjome rūpintis sėkla. Sėklai skirtus grūdus tuojau išvalome ir supilame iš jų sėklų fondus.

Pagal planą reikia supilti 290 cent vasarinių kultūrų sėklų. Jau supylėme 300 centnerių: 100 cent „Gražučių“ veislės vasarinių kviečių, 80 cent „Tarybinės“ veislės avižų, 38 cent miežių „Džiugieji“, 80 cent „Greitukų“ veislės žirnių. Bulvių sėklos pilnai supiltos. Visos bulvės yra „Milodos“ bei „Krankolingų“ veislės.

Vasarinių grūdinių kultūrų bei linų sėklų daigumas bei drėgnumas jau patikrinti sėklų kokybės laboratorijoje. Laboratorijos daviniai parodė, kad visos sėklos yra kondicinės.

Sėja galima pradėti nors ir šiandien — sėklos paruoštos.

V. Gruslytė

Stalino v. kolūkis.

Trumpai

Persikelti į J. Žemaitės vardo kolūkio gyvenvietę sekančiais metais nutarė šios artelės trečios laukininkystės brigados kolūkiečiai Povilas Kazakevičius ir Vincas Gudiukas. Jie dabar ten sparčiai statosi gyvenamuosius namus.

S. Vaitonis

MŪSŲ DIRVOS IR LAUKAI MĖGŠTA SĖKLA AUKŠTARŲ JEIGU TOKIĄ PARINKAI RUDENI TURTINGAS BŪSI!

★ ★ ★ Kuliamoji vis dar stovinėja

Sandėlyje, esančiame centrinėje Capajevo vardo kolūkio sodyboje, nuo ryto iki vakaro užia grūdų valymo mašinos. Kolūkiečiai ruošia sėklas pavasario sėjai. Būsimųjų metų sėjai paruošta virš 30 tonų grūdų, tame skaičiuje 10 tonų kviečių, keli centneriai linų sėmenų.

Mašinos greit nutilis, nors kolūkis dar toli gražu neaprupintas sėkla. Valyti nėra ko, nes didesnė derliaus dalis neiškulta. Su pertrūkiais, bet vis dėlto maždaug patenkinamai, dirba kolūkio kuliamoji. Mašinistas drg. Spokas, jis ir kalvis, baigia kultūri penktoje laukininkystės brigadoje ir artimiausiomis dienomis perkels agregatą į šeštąją brigadą. Gi kitose brigadose reikalas nesijudina iš vietos dėl MTS kaltės.

„Pergalėje“ buvo rašyta, kad Capajevo vardo kolūkyje stovinėja sugedusi MTS kuliamoji. MTS vadovai ėmėsi priemonių. Ku-

liamąją „MK-1100“ jie išvežė iš kolūkio. Jos vietoje prisiuntė naują kuliamąją „Neris“. Kelias dienas užtruko, kol atreguliavo mašiną. Kolūkiečiai veltui sugaišo dešimtis dienų, tikėdamiesi, kad greit prasidės normalus kūlimas. Galų gale atėjo laiminga diena: buvo prikulta iki 5 tonų grūdų. Po to — mašina sulūžo.

Jos vietoje į kolūkį vėl buvo atgabenta jau pažįstama kolūkiečiams kuliamoji „MK-1100“. Ji vėl dirba nekokybiškai, daug grūdų patenka į pelus. Kolūkiečiai teisingai atsakė tokių mechanizatorių „paslaugų“.

Priemonių imamasi: mašinos gabenamos iš kolūkio į MTS ir atgal, tačiau javų kūlimas nevyksta. Kaip sakoma, „o vėžimas vis vietoje“. Iki kol? Į šį klausimą turi atsakyti einas MTS direktoriaus pareigas drg. Strukšinskas bei vyr. inžinierius drg. Sukys.

G. Raminas

Štai ir MTS „parama“...

MTS kombainininkas P. Statavičius susirūpinęs priešio prie telefono ir iškviėtė MTS.

— Kalba kombainininkas Statavičius iš Mičiurino vardo kolūkio, — skubiai prakalbo jis į ragelį, — kombainas vis genda, o kolūkis reikalauja greičiau kultūri. Leisti ar ne kombainą? O gal pasiūsite kitą?

Ir vis dėlto MTS vyr. inžinierius drg. Sukys, pagalvojęs keletą sekundžių, trumpai atsakė Statavičiui: „Kulk!“.

— Kultūri tai kultūri, — atsiduso Statavičius, — bet ką daryti, kai kombainas vėl sustos keletoms dienoms? Iš MTS pagalbos neprisišauksi. Jie tik telefonu lengvai duoda nurodymus.

Po pusvalandžio viename iš I laukininkystės brigadoje esančių

klonų sugaudė kombainą. Deja, neilgam.

Kazkas subildėjo, sutarškėjo ir motoras užgeso. Kombainininkas atidžiai apžiūrėjo agregatą, ir beviltiškai nuleido rankas. Tai buvo lapkričio 20 d.

Sugedęs kombainas pristovėjo daugiau kaip dešimt dienų. Dėl tos priežasties kolūkyje nepradėtas supilti sėklų fondas. Juk per tris mėnesius kolūkyje iškulti javai nuo 145 ha ploto. Tame tarpė vasarinių grūdinių kultūrų prikulta tik 19 tonų, kurių didesnę dalį sudaro grikliai.

Pavasario sėjai kolūkyje reikia supilti 520 cent vasarinių grūdinių kultūrų sėklos. Tam dabar pats geriausias laikas. Bet kaip gi gali kolūkis supilti sėklų fondą, jei kombainas dieną dvi dirba, o savaitę stovi? O ir prika-

lia per dieną vos po 2 tonas.

— Matyt, teks spragilais kultūri, — karčiai juokauja kolūkiečiai, — o tai pelės viską iškuls, nebūs nei sėklai, nei uždarbdienius.

Tiesa, yra trūkumų ir iš kolūkio vadovų pusės. Štai, praeitą šeštadienį, kai kombainininkui drg. Statavičiui pavyko sutaisyti kombainą ir buvo galima kultūri visą dieną, nė vienas kolūkietis neišėjo į darbą.

Ar pagalvoja MTS ir kolūkio vadovai, kokią žalą neša artelei veltui praleidžiamos dienos? Tikriausiai tai jų nelabai jaudina, ypač MTS vadovų. Jie labai lėtai reaguoja į mechanizatorių prašymus ir pageidavimus suteikti konkrečią paramą vietoje, aprūpinti juos būtinomis atsargomis dalimis.

K. Grigaitis

Ir taip pasitaiko

Ilgą laiką sėklų fondų sudarymas „Pažangos“ kolūkyje buvo uždelsiamas todėl, kad buvo blogai kuliamas, nebuvo ko supilti.

Dabar padėtis kuliant grūdines kultūras pagerėjo. Kolūkio aruoduose yra daug grūdų. Siuos grūdus reikia valyti, patikrinti sėklų kokybės laboratorijoje. Tačiau sėklos pavasario sėjai supilamos labai lėtai. Iš viso supilta vos 20 centnerių grūdinių kultūrų. Siam darbu neišskiriami žmonės. Beje, kolūkyje yra agronomas, kuris turi daugiausia rūpintis sėklų fondų sudarymu. Bet to nėra. Drg. Grumbinas visiškai nesirūpina sėklų supylimu. O ir bendrai jis labai blogai vykdo savo pareigas, dažniausia praleidžia laiką prie stikliuko.

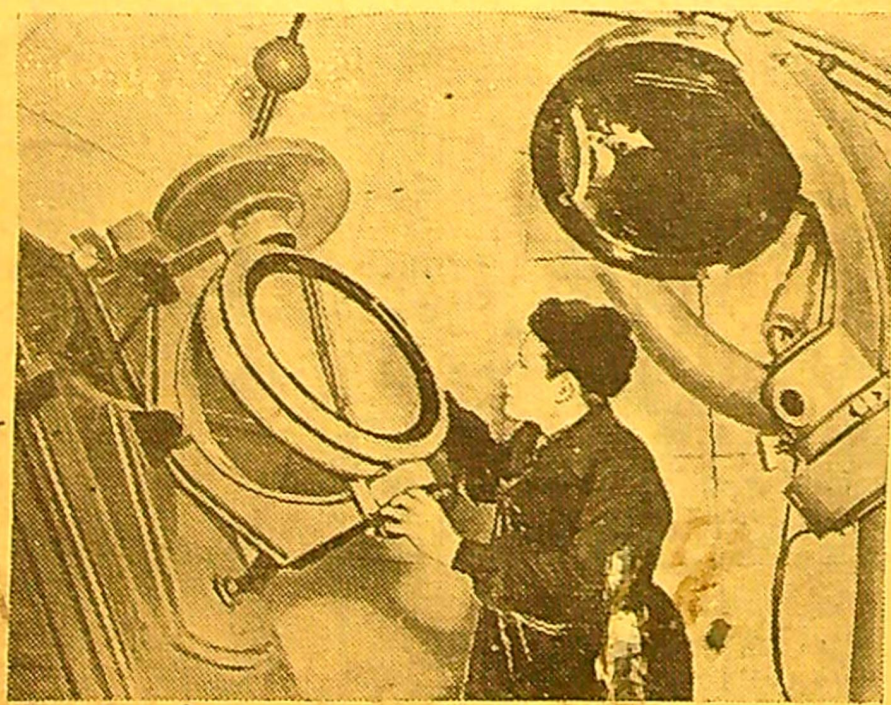
Leistina paklausti, kam kolūkiui reikalingas toks agronomas? Ir ar jis iš tikrųjų agronomas, ar tik turįs agronomo diplomą?

I. Zarečnyj

MASKVA. Valstybinio P. K. Sternbergo vardo astronomijos instituto bendradarbiai veikliai geoiziacijos Tarptautinių geofizikos metų moksliniam darbams. Šie stebėjimai vyks nuo 1957 m. liepos 1 d. iki 1959 m. sausio 1 d.

Pagrindinė problema, kuria užsiims institutas, — Žemės sukimosi nagrinėjimas.

Daug stebėjimų bus taip pat atlikti nagrinėti saulės aktyvumui jos paviršiuje, sukeliančiam mūsų atmosferoje visą eilę reiški-

nių: Šiaurės pašviesės, magnetines audras ir pan. Šie stebėjimai bus atliekami su bokštinių saulės teleskopo ir spektroheliografo pagalba. Į tyrinėjimus bus įtraukta dienos

dangaus šviesos polarizacija, kas svarbu studijuojant Žemės atmosferą.

Be to, institutas organizuoja ir atlieka eilę ekspedicijų nustatyti traukos jėgai jūroje ir sausumoje. Grupė instituto bendradarbių dalyvauja poliariniuose plaukymuose.

Nuotraukoje: mokslinis instituto bendradarbis N. I. Koževnikovas tikrina bokštinių saulės teleskopo celostata.

S. Preobraženskio ir L. Portero nuotr.

(TASS).

JOS GYVENIMAS

Yra pirmūnų, tik jų nesimato

Ižengus į Čapajevos spindi jokių darbo re- vardo kolūkio valdybos zultatų. Paklausus, kam pa- i Garbės lentą, galima vesta periodiškai ir ištikinti kaip šio kol- ūkio partinė organiza- cija organizuoja socia- listinį lenktyniavimą, kaip ji populiari pir- mūnus. Pažvelgus į Garbės lentą, suabejoti ar neapsirikai. Tačiau, ne, juk aiškiai, juodu ant balto parašyta, kad už gerą darbo organiza- vimą rugiapūtės metu į Garbės lentą įrašytas VI laukininkystės bri- gados brigadininkas drg. Beinoras.

Sitaip įrašytas į Gar- bės lentą ne vien tik brigadininkas. Šalia jo figūruoja pavardės ge- rlausių piovėjų, per die- ną nupiaudavusių iki hektaro žiemkenčių. Nejaugi, pasibaigus der- liaus sudorėjimui, niekas daugiau nepasižymėjo kituose darbuose?

Tas faktas rodo, kad į kolūkio Garbės lentą pirmūnai įrašomi tik atskiromis progomis.

Ne geresnėje padėtyje randasi ir rodiklių len- ta. Šiuo metu ji neat-

spindi jokių darbo re- zultatų. Paklausus, kam pa- vesta periodiškai ir laiku užpildyti rodiklių lentą, kolūkio kontoros darbuotojai sušizvalgo ir trauko pečiais, duoda- mi suprasti: — „O kas tai žino?“

„O argi kolūkyje nėra tokių žmonių, kurie dir- ba nuolat ir sąžiningai, brangina visuomeninį turtą, pavyzdinčiai vyk- do pagrindinius uždavi- nius — gyvulių žiemo- jimą, kulinimą bei kitus darbus. Vystyti lenkty- niavimą, užtikrinti jo viešumą reikalinga vi- suose darbuose. Tai pa- temptų atsiliekančius, paskatintų pirmūnus dirbti dar geriau, siekti dar didesnių laimėjimų. Tenka dar pridurti, kad Garbės bei rodiklių lentos atrodo skurdžiai. Reikėtų daugiau susirū- pinti jų apipavidalini- mu.“

Kolūkio partinė orga- nizacija turi tuo susirū- pinti ir nedelsiant su- tvarkyti tiek Garbės lentą, tiek ir rodiklių lentą.

I. Janis

BE RŪPESČIŲ

„Aušros“ kolūkio partinė organizacija su- daro šeši žmonės. Tai jau yra jėga, istengianti išspręsti didelius uždavi- nius.

— Taip, nemaža jėga, — sutinka komunistas drg. Gudkovas, kolūkio gyvulininkystės fermų vedėjas, ir tęsia:

— Tik iki šiol mūsų sąskaitoje vien tik pu- siau priemonės, ir ne nuveiktas darbas, o tik nedrašūs mėginimai. Atvirai kalbant, dirba- me blogai.

400 kilonistas teisus. Šis darbas kol- ūkyje yra žemame lygy- biu. Partinė organizaci- ja nesuteikė darbui reikiamo kryptingumo, nesijaučia nuolatinio rū- pinimosi artelės reika- vyris.

Tačiau drg. Gudkovo įvertinimas, kuriuo jis apibūdina partinės orga- nizacijos darbą, skam- ba ne kaip savo klaidų bei neapsižiūrėjimo pri- pažinimas, o kaip mėgi- nimas pasiteisinti, ap- kaltinti kitus, sudaryti išpuolį, kad dėl tų visų trūkumų jis nekaltas. Fermoje dirba du komu- nistai — Gudkovas ir melžėja Amosova. Džiug- gu, kad komunistai dir- ba lemiamuose kolūki- nės gamybos baruose. Tačiau su kadrais ne-

vykdomas beveik joks darbas. Tai yra todėl, kad pasikliaudami kaž- kuo, gali būti kad ir kolūkio valdyba, komu- nistai neapsukina sa- vęs, pareikšdami ini- ciatyvą. Kolūkiečiams neaiškinama apie gy- vulininkystės išvystymo svarbą, jie nenoriai dir- ba fermoje. Antai, ligi šiol kolūkyje negalima surasti nuolatiniam darbui dviejų kiaulinin- kių. Apsilankius fermose neūkiskumo kolūkio vadovams prikišti nega- lima. Gyvuliai žiemoja neblogose sąlygose. Ta- čiau negalima užmiršti, kad kolūkyje nėra pa- kankamai pašarų, reišk- kia, juos reikia naudoti ku- o taupiau. Į tai parti- nės organizacija ir turi orientuoti kolūkiečius. Gi kaip yra iš tikrųjų? Pašarų sandėlininkas, jis ir buvęs partinės organizacijos sekreto- rius, drg. Nosarevas atidavė kolūkiečiui Al- fonsui Sileikiui rakta- nuo sandėlio, kur lai- komi visuomeniniai do- bilai.

Komunisto nepagrįs- tas pasitikėjimas prive- dė prie to, kad daržinė- je buvo grobstomi pašarai.

Gruodžio 11 d. sukanka 100 metų nuo tos dienos, kai gimė Georgijus Valen- tinovičius Plechanovas — pirmosios rusų marksistinės „Darbo išvadavimo“ grupės organizatorius, įžymus Rusijos ir tarptautinio dar- bininku judėjimo veikėjas.

1875 metais, būdamas Peterburgo kalnakasybos instituto studentu, Plecha- novas stojo į revoliucinių darbininkų eiles. 1876 metų gruodžio 6 d. jis aktyviai dalyvavo demonstracijoje Kazanės soboro aikštėje ir pasakė susirinkusiems re- voliucine kalba. Po šios demonstracijos, slapstyda- masis nuo caro vyriausybės persekiojimu, G. V. Ple- chanovas nuėjo į revoliuci- ni pogrindį. Tapęs revoliu- cionierium - profesionalu, 1880 metų sausio mėn. jis buvo priverstas emigruoti į užsienį, kur atsidėjęs pradėjo studijuoti marksis- tine literatūrą ir Vakarų Europos darbininku judėji- mo patyrimą.

Is Rusijos revoliucio- nieriu G. V. Plechanovas pi- rmasis padarė išvada, kad vienintelė teisinga revoliu- cinė teorija yra marksiz- mas ir kad jis taip pat tai- kytinas visuomeninės-po- litinėms Rusijos sąlygoms. 1883 metų vasarą Zene- voje G. V. Plechanovas kartu su kitais revoliucio- nieriais organizavo pirmąją rusų marksistinę „Darbo išvadavimo“ grupę. Skleis- ti marksizmą Rusijoje ir sukurti proletarinę partiją labai kliudė narodnikai, „Darbo išvadavimo“ grupė kaip tik savo dėmesį ir

sutelkė į idejinę kovą su jais. Narodnikai svarbiausia- ja revoliucine jėga laikė ne darbininkų klasę, o valstietiją. Į valstietiu bendruomenę jie žūrėjo kaip į Rusijos vystymosi socializmo keliu išelties taška. Narodnikai nesupra- to, kad kapitalizmo salvgo- mis tik darbininkų klasė gali sutelkti apie save visus darbo žmones ir išsivaduoti is kapitalistinės vergijos. Remdamasis K. Markso ir F. Engelso mokslu, Ple- chanovas irodė narodnikų pažiūrų klaidingumą. „Darbo išvadavimo“ grupė nu- veikė dideli darbą skleis- dama marksizmą Rusijoje. Cia itin dideli Plechanovo nuopelnai. Jis išvertė i rusų kalba „Komunistų par- tijos manifesta“, F. Engel- so veikala „Liudvigas Feuerbachas ir klasikinės vokiečių filosofijos paba- ga“, parašė daug išvinių veikalų is marksistinės fi- losofijos. Aiškindamas marksistinės teorijos reikš- mę darbininkams kovojant už savo išsivadavimą, G. V. Plechanovas rašė: „... Be revoliucinės teorijos nėra revoliucinio judėjimo tik- rąja šio žodžio prasme... Revoliucinė savo vidiniu turiniu idėja yra savo ru- šies dinamitas, kurio nepa- keis jokia sprogtamoji me- džiaga pasaulyje“ (Raštai, II t., 71 psl.).

Svarbiausiu marksistų uždaviniu idejiniame auk- lėjamiame darbe Plecha- novas laikė uždavinį vystyti darbininku protuose aiškų supratimą, kad jų interesai yra priešingi buržuazijos interesams. Tam, kad dar- bininkai galėtų nesutaikomai kovoti prieš buržuazi- ją, išspręsti praktiškus re- voliucinius uždavinius, jie turi žinoti mokslini socia- lizmą.

Ypač dideli G. V. Ple- chanovo nuopelnai ginant, propaguojant ir pagrin- džiant dialektinį bei isto- rinį materializmą. Mark- sistinės filosofijos atsiradi- ma Plechanovas laikė di- džia revoliucija visuomeni- nės minties istorijoje, filo- sofijos istorijoje. Jo vei- kalai „Mūsų nesutarimai“, „Dėl klausimo apie vysty- masi monistinės pažtūros istorijoje“, „Apybraižas is materializmo istorijos“, „Apie materialistinį istori- jos supratimą“, „Apie as- menybės vaidmeni istorio- je“, „Hegello mirties 60-

ukinių pievų sienas. Ar jie tai uždirbo? Žino- ma, kad ne. Tai visiems ne paslaptis, o juo la- biau — komunistams. Tačiau jie liberaliai elgiasi su pažeidėjais, nesudaro jiems griežto pasmerkimo atmosferos. Būtų neteisinga teig- ti, kad „Aušros“ kol- ūkio partinė organizaci- ja visiškai nieko nevei- kia. Ji tam tikrą darbą atliko, konkrečiai, pasi- ruošiant visuomeninių gyvulių žiemojimui. Komunistai gali išvengti ir visų minėtų trūkumų. Deja, dar ne pas visus yra rūpestingumo, parti- nio principialumo jausmas. Todėl kolūkyje nežymi partinės organi- zacijos įtaka.

V. Balašovas

Ižymusis marksizmo teoretikas ir propagandistas Rusijoje

(100-osioms G. V. Plechanovo gimimo metinėms)

osioms metinėms“ ir kiti. cijos ir buržuazinių revo- lucijų Vakaruose XVIII ir XIX amžiuose. netelsingai apibūdino šios revoliucijos varomasias jėgas. G. V. Plechanovo klaida buvo ta, kad jis nesuprato proleta- riato sąjungos su valstie- tiu lemlamos reikšmės tiek buržuazinėje - demo- kratinėje, tiek ir socialisti- nėje revoliucijoje.

Išgyvenęs daugiau kaip tris dešimtis metų emigra- cijoje, Plechanovas neteko ryšio su Rusijos darbininkų judėjimu, o tai taip pat nelgiamai paveikė jo, kaip politinio veikėjo, padėti. Plechanovas liko politinis kabinetinio tipo veikėjas, atitrūkęs nuo proletariato masių, nuo tiesioginio va- dovavimo ju koval.

Pirmojo pasaulinio impe- rialistinio karo laikotarpiu Plechanovas laikė social- šovinistiniu poziciju. 1917 metu kovo mėn. grįžęs i Rusiją Plechanovas pasi- sakė už buržuazinės Laiki- nosios vyriausybės rėmimą, prieš perėjimą is buržuazi- zijos - demokratinės revoliu- cijos i socialistinę. Jis netikėjo socializmo pastatymo galimumu mūsų šalyje dėl jos ekonominio ir kul- tūrinio atsilikimo. Tačiau, nepaisant nelgiamos pažtū- ris i Didžiosios Spalio socia- listinės revoliucijos perga- lę, Plechanovas nekovėjo prieš Tarybų valdžią.

G. V. Plechanovas mirė 1918 metu gegužės 30 d. būdamas 62 metu amžiaus nuo džiovos. Jis palaidotas Leningrado Volkovo kapl- nėsė. Šalia Bielinskio kapo. Įvertindamas Plechanovo nuopelnus darbininku klasėi, V. I. Leninas nurodė, kad „negalima pasidarviti samoningu, tikru komunis- tu, jei ne studijuosi — kaip tik jei nestudijuosi — viso to, ka Plechanovas yra parašęs filosofijos srityje, nes tai yra geriausia visose tarptautinėje marksizmo li- teratūroje“ (Raštai, 32 t., 73—74 psl., liet. leid.).

Komunistų partija, darbi- ninku klasė, visa tarybinė liaudis su pasididžijavimu ir meile gerbia ižymiojo rusų marksizmo pionieriaus atminimą.

A. Iljinas

Istorijos mokslu kandidatas

Seminaras gyvulių augintojams

Politinio švietimo ka- bineto patalpose gru- odžio 7 dieną įvyko semi- naras rajono gyvulių augintojams, kuriame dalyvavo 32 žmonės.

Seminarą organizavo partijos rajono komite- tas ir MTS vadovybė, tikslu, kad gyvulių augintojai išsavitintų priešakinius visuome- ninių gyvulių priežiū- ros, šėrimo bei laikymo metodus žiemos laiko- tarpiu, o taip pat vete- rinarijos aptarnavimą bei profilaktikos prie- mones kovai su gyvulių ligomis.

Seminaras dirbs be pertraukos per visą gy- vulių žiemojimą.

Pirmame seminare buvo perskaitytos se- kančios paskaitos: „Tarptautinė TSRS pa- dėtis“ (lektorius drg. Mitroškinas), „Gyvulių šėrimas bei jų priežiūra žiemos laiko-

tarpiu“ (lektorius drg. Kraveckas) ir „Užkre- čiamos gyvulių ligos“ (lektorius Lizdenis).

Seminaro dalyviai la- bai susidomėjo paskaito- mis, jų pateiktuose klausimuose jaučiamas noras dar giliau įsisa- vinti priešakinius gyvu- lių šėrimo bei priežiū- ros metodus. Stalino vardo kolūkio sanitaras J. Marcinkevičius pa- reiškė norą paklausti paskaitą apie gyvulių laikymo bei šėrimo žie- mos laikotarpiu šanita- riją. Jis pasakė, kad dabar, kai eilėje kolūkių gyvulininkystės patal- pų klausimas daugumo- je išspręstas, yra su- kaupta pakankamai pa- šaro, iškyla gyvulių sa- nitarinės priežiūros klausimas, kas irgi tu- rės didelę reikšmę didi- nant visuomeninės gy- vulininkystės produkty- vumą. I. Tichonovas

Tikriname gyvulių žiemojimo eigą

„Bolševiko“ kolūkyje

Praėjusiais metais „Bolševiko“ žemės ūkio artelės gyvulių augintojai pasiekė žymius laimėjimus vystant visuomeninę gyvulininkystę ir keliant jos produktyvumą.

Gyvulių skaičiaus didinimo planas įvykdytas beveik pagal visas gyvulių rūšis. Žymiai padidėjo gyvulių produktyvumas.

Norėdami užtvirtinti ir pagausinti pasiektus laimėjimus, kolūkio valdyba ir gyvulininkystės fermų darbuotojai padėjo nemaža darbo sudarant gyvuliams geras žiemojimo sąlygas.

Šiomet gyvuliai stovi daugiausia tipinėse bei gerai pritaikytose patalpose. 111 galvijų — melžiamų karvių bei reproductorių — stovi naujai pastatytoje tipinėje karvidėje. Prieauglis žiemoja nors ir trijose patalpose, tačiau jos visos yra gerai įrengtos ir pritaikytos žiemai.

Visos kiaulės stovi dviejuose tvartuose. Vienoje kiaulidėje pašarų virtuvė jau visiškai įrengta, o kitoje irgi baigiama įrengti.

Avidė taip pat tinkamai sutvarkyta. Apšildytos patalpos, įrengtos edžios.

Cia tinkamai pasirūpinta ir pašarais. Kolūkyje turima 800 tonų stambių pašarų, 260 tonų sultingų ir 140 tonų koncentruotų. Gyvulius šeria pagal raciją. Pavyzdžiui, kiekvienai karvei duodama po 9 kg stambių pašarų, po 10 kg sultingų ir po 3 kg koncentruotų pašarų per dieną.

Reproduktoriams stambių pašarų duodama po 12 kg. Neblogai šeriamos ir kiaulės.

Visose fermose nustatytas darbo grafikas, kurio gyvulių augintojai griežtai prisi-laiko.

Visose fermose dirba nuolatiniai, prityrę žmonės.

Svarstydami ūkinių metų gyvulininkystėje rezultatus bei uždavinius naujiems metams, fermos darbuotojai pažymėjo, kad kolūkyje dar neskiriama reikiamo dėmesio paukštinkystei (o patikrinant tai pasitvirtino). Paukščiai laikomi blogai pritaikytose bei šaltose patalpose.

Stambių raguočių fermoje nėra pieno primelžimo biuletenių, melžėjos nežino pieno primelžimo užduočių, taip pat nėra sudarytų atskirai kiekvienai melžėjai ketvirčio bei mėnesinių planų. Kolūkyje neorganizuotas stambių pašarų paruošimas šerimui, kas yra labai reikalinga.

Reido brigada laiko reikalinga pranešti kolūkio valdybai visus pastebėtus trūkumus gyvulių žiemojime ir pasiūlyti jai artimiausiu laiku imtis priemonių išskeltiems trūkumams pašalinti.

Reido brigada:

T. Zubovas

Kiviškliu apylinkės Tarybos pirmininkas

S. Sergadjevas

„Bolševiko“ kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretoriaus pavaduotojas

H. Paketūras

„Bolševiko“ kolūkio zootechnikas

Siekiant įvykdyti

TSKP XX suvažiavimo direktivas TSRS liaudies ūkiui išvystyti Stalino vardo kolūkis sudarė artelės ūkio išvystymo penkių metų planą, ir jau 1956 metais, t. y. pirmais metais, pasiekė žymius laimėjimus.

Nežiūrint nepalankių oro sąlygų kolūkis šiais metais išaugino gerą grūdinių bei ankštinių kultūrų, bulvių, linų derlių ir pilnai sudorojo jį.

Palyginę šių metų darbo rezultatus su ankstyvesnių metų, gausime sekantį vaizdą:

Kultūros pavadinimas	Derlius centneriais	
	1955 metais	1956 metais
Zieminiai rugiai	4,8	7,5
Zieminiai kviečiai	6,0	9,5
Vasariniai kviečiai	2,5	10,0
Avižos	4,0	12,0
Miežiai	2,1	10,0
Žirniai	2,8	11,0
Bulvės	85,0	90,0

Žymiai pakilo ir gyvulininkystės produktyvumas. Jeigu 1955 metais iš kiekvienos šeriamos karvės kolūkyje buvo primelžta po 932 kg pieno, tai šiemet primelžta po 1.371 kg. Kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų šiemet kolūkis gavo po 84 cnt pieno ir po 16,5 cnt mėsos, tame skaičiuje po 11,1 cnt kiaulienos kiekvienam 100 ha ariamos žemės.

Artelė pilnai ir prieš terminą atliko visus privalomuosius pristatymus valstybei bei atsiskaitė su MTS pagal apmokėjimą natūra.

Pakilo kolūkiečių darbdienio vertė. Praėjusiais metais artelės nariams davėme už darba-

Viskas priklauso nuo kadry

J. Kazanovas

Stalino vardo kolūkio pirmininkas

dienį 50 kapeikų pinigais, po vieną kilogramą grūdų, tiek pat pašarų. Gi šiais metais už kiekvieną darbdienį kolūkiečiai gaus po 2,5 kg grūdų, 1,5 kg pašaro ir po vieną rublį pinigais.

Didelis darbas nuveiktas statant gyvulininkystės bei kitas visuomenines patalpas. Kolūkyje pastatyta 190 vietų karvidė, 179 vietų kiaulidė, trys viso 110 vietų arklidės, tipinis 200 t talpos grūdų sandėlis, 500 vietų paukštidė, grūdų džiovykla, 535 t talpos siloso tranšėjos. Karvidėje, kiaulidėje bei vienoje arklidėje mechanizuotas vandens tiekimas, įrengtos automatinės girdyklos bei kabamieji keliai.

Stiprinant kolūkiečių darbo drausmę bei keliant jų darbo aktyvumą sprendžiamąjį vaidmenį suvaidino nuolatinių kadry parinkimas. Ypatingą dėmesį skyrėme laukininkystės brigadų brigadininkų parinkimui.

Vietoje anksčiau buvusių siaurai specializuotų laukininkystės brigadų, praėjusiais metais pradėjome organizuoti kompleksines brigadas. Tokių yra trys. Kompleksinių brigadų brigadininkai, be vadovavimo laukininkystei, taip pat vadovauja ir gyvulininkystei. Pavyzdžiui, I brigados brigadininko drg. Poprocko žinioje yra avių bei paukščių fermos. Drg. Marcinkevičiaus

vadovaujamoji antroji brigada prižiūri galvijų prieauglį. Trečioje, drg. Vitkausko vadovaujamoje, brigadoje yra kiaulių ferma, stambių raguočių ferma bei iki 6 mėnesių amžiaus galvijų prieauglis.

Sudarę kompleksines brigadas, sumažinome administratyvinį valdomąjį personalą, pagerinome vadovavimo gyvulininkystės fermoms.

Tarp brigadų jaučiamas gaivus socialistinis lenktyniavimas. Brigadininkai atidžiai seka kitų brigadų laimėjimus. Tai padeda kritiškai įvertinti savo darbą, ieškoti naujų būdų kolūkinei gamybai pagerinti.

Suprantama, kad ne visos brigados lenktyniavime pasiekė vienodus rezultatus. Geriausių rodiklius pasiekė III ir II brigados. Pavyzdžiui, III brigadoje, vadovaujamoje kandidato į TSKP narius drg. Vitkausko (jis dirba brigadininku jau 4 metus), yra vos 10 darbingų vyrų, 3 seniai, 10 moterų bei 2 paaugliai. O šioje brigadoje yra 300 ha žemės ūkio naudmenų ir 2 fermos.

Brigadininko iniciatyvos, jo darbštumo, sugebėjimo vadovauti ir mobilizuoti žmones eiliniams uždaviniams vykdyti dėka, brigada sėkmingai susidoroja su visais darbais. Derlius šioje brigadoje buvo geresnis, palyginus su kitomis brigadomis. Pavyzdžiui, žieminių kvie-

gauta po 24 cnt, o visame 13,5 ha plote — po 16,5 cnt, žieminių rugių — po 11 cnt, o iš 4 ha ploto — po 18 cnt. Taip pat gerai užderėjo vasarjūs, bulvės. Beveik pilnai šiai brigadai priklauso laimėjimai didinant gyvulininkystės produktų gamybą.

Nuo III brigados neatsilieka ir antroji, kuriai jau 8 metai vadovauja drg. Marcinkevičius.

Ilgą laiką kolūkyje atsilikdavo I brigada. Valdyba nutarė pakeisti brigadininką. Šias pareigas patikėjo drg. Poprockui. Per trumpą laiką jis įstengė likviduoti brigados atsilikimą.

Savo sąžininga pažūra į pavestą jiems darbą, sumaniu ir dalykišku ūkio vedimu, visi brigadininkai įstengė sustiprinti darbo drausmę, mobilizuoti kolūkiečius savalaikiam visų ūkinių darbų įvykdymui. Brigadose beveik nėra tinginių, neišėnančių į darbą be svarbių priežasčių ir neišdirbusių darbdienių minimumo. Stasys Vytašas, pavyzdžiui, iki lapkričio 1 dienos išdirbo 1.306 darbdienius, Antano Jezersko šeima, kurioje yra 2 žmonės, išdirbo 1.200 darbdienių, Steponas Ivanovas — 500 darbdienių. Neblogiau už juos dirba L. Bieliauskas, S. Mackevičius, S. Svidinskas, Žvyrelė ir daugelis kitų.

Iš to matyti, kad viskas priklauso nuo kadry. Todėl mūsų kolūkio valdybai, partinei organizacijai reikia nuolat rūpintis jų auklėjimu.

Didžioji pergalė prie Maskvos

Prieš 15 metų Paskvės laukuose išsivystė vienos iš didžiausių Didžiojo Tėvynės karo kautynių. Nukamavusi ir susilpninusi fašistines gaujas, kurios veržėsi prie mūsų Tėvynės sostinės, tarybinė kariuomenė 1941 metų gruodžio 6 d. perėjo į ryžtingą kontrpuolimą ir sutriuškino stiprią vokiečių fašistinės armijos grupuotę, nustumusi jos likučius toli į vakarus.

Didžioji mūsų kariuomenės pergalė prie Maskvos išskleidė lengoną apie hitlerinės armijos „nugalimumą“, palaidojo planus „žaibiškai kariauti“ prieš TSRS ir buvo pirmas stambus fašistinės karo mašinos pralaimėjimas antrajame pasauliniame kare.

Užgrobti Tarybų valstybės sostinę buvo svarbiausias strateginis priešo tikslas nuo pat karo pradžios. Maskvos kryptimi buvo sutelktos fašistinės kariuomenės pagrindinės smogiamosios jėgos — iki 80 divizijų, jų tarpe 22 tankų ir motorizuotos divizijos, kurias iš oro rėmė daugybė lėktuvų.

Spalio mėnesį priešas užgrobė Kalininą, Možaiską, Kliną ir priartėjo prie Maskvos. Partijos Centro Komitetas ir Tarybinė vyriausybė pašaukė sostinės darbo žmones, karius, visus tarybinius žmones stoti ginti Maskvos, paverst ją neprieinama tvirtove.

Centro Komiteto ir Maskvos partinės organizacijos vadovaujami, sostinės darbo žmonės

nuveikė didžiulį darbą stiprindami miesto gynybą. Trumpu laiku apie Maskvą buvo įrengti galingi sustiprinimai. Jų

statyboje dirbo apie 500 tūkstančių maskviečių, daugiausia moterų. Daugiausiai kaip 120 tūkstančių savanorių stojo į laudies savanorių kariuomenę. 24 tūkstančiai į priešlėktuvines

apsaugos būrius. Komunistai ir komjaunuoliai buvo sunkiausiuose miesto gynybos baro-

se. Maskvos partinė ir komjaunimo organizacijos per pirmuosius penkis karo mėnesius nusiuntė į frontą daugiau kaip 100 tūkstančių komunistų ir 260 tūkstančių komjaunuolių.

Didelę pagalbą Tarybinei Armijai suteikė

šlovingieji partizanai. Maskvos srities teritorijoje veikė daugiau kaip 40 partizanų būrių, kurie triuškinę priešų užnugarius ir kėlė siaubą grobikams. Liaudies didvyrės Maskvos komjaunolės - partizanės Zojos Kosmodemjanskos vardas visiems laikams išliks tarybinių žmonių atmintyje.

Ištvermingas mūsų kariuomenės gynimasis, derinamas su nenutrūkstamais kontrpuolimais, nukamavo smogiamąją hitlerininkų grupuotę ir privertė juos nutraukti puolimą.

Jau vykstant atkakliems gynybinėms mūšiams Tarybų Sąjungos Vyriausioji karinė vadovybė į šiaurę ir į pietus nuo Maskvos kaupė stambius rezervas, kad būtų galima smogti galingą smūgį fašistiniams grobikams. 1941 metų

gruodžio 6 d. hitlerininkams nesitikint Vakarų fronto kariuomenė (vadas G. K. Žukovas, Karo Tarybos narys N. A. Bulganinas), Kalinino fronto (vadas I. S. Konevas, Karo Tarybos narys D. S. Leca), ir Pietvakarių fronto (vadas S. K. Timošin, Karo Tarybos narys S. Chruščiovas) įstengė kontrpuolimą didžiuliu frontu nuo Kalinino iki Elco. Gruodžio mėn. pabaigoje fašistai buvo nublokšti nuo Maskvos toli į vakarus.

Kontrpuolimas prie Maskvos virto 1941—42 metų bendru žiemos puolimu, po kurio Tarybinė Armija išvalė nuo priešo Maskvos, Tulos srities, eilę Leningrado, Kalinino sričių rajonų, buvo pradėtos vaduoti Smolensko ir Oriolo (Pabaiga 4 pusl.).

SŪJUNGOS PRANEŠIMAS

TASS'o lapkričio 10 d. pareiškime buvo pranešta, kad ryšium su Anglijos, Prancūzijos ir Izraelio agresija prieš Egiptą daugelis Tarybų Sąjungos piliečių paprašė valdžios organų leisti jiems savanoriais nuvykti į Egiptą kovoti kartu su egiptiečių tauta, kad agresoriai būtų išvaryti iš Egipto žemės. Tame pareiškime taip pat buvo pažymima, kad jeigu agresoriai, nepaisydami SNO nutarimų, neišves savo kariuomenės iš Egipto, atitinkami Tarybų Sąjungos valdžios organai netrukdydys Tarybų Sąjungos piliečiams — savanoriams išvykti į Egiptą.

Siuo metu Anglijos, Prancūzijos ir Izraelio vyriausybės oficialiai pareiškė Sovietų Sąjungos Nacijų Organizacijos generaliniam sekretoriui, kad jos neatidėliodamos išves iš Egipto visas savo ginkluotąsias pajėgas, kad jų karinei vadovybei duoti atitinkami nurodymai, nors kartu dar ir mėginama tiesiogine arba užmaskuota forma kelti kažkokias sąlygas Sovietų Sąjungos Nacijų Organizacijos priimtoms nutarimams visiškai įvykdyti.

Agresijos prieš Egiptą padariniai

Dėl Anglijos — Prancūzijos — Izraelio agresijos prieš Egiptą ir jos sukeltos laivybos nutraukimo Sueco kanalu, Izraelyje jaučiama degalų stoka. Slekiant juos tautai, Izraelyje įsigalėjo

Gaunamomis žiniomis, anglų ir prancūzų kariuomenė pradėta išvesti iš Port-Saido, o taip pat pradėta išvesti iš Egipto teritorijos Izraelio kariuomenė.

Tuo būdu, pasaulio visuomenės ir visų tautų karingųjų jėgų spaudžiami, Anglija, Prancūzija ir Izraelis priversti paklusti SNO Generalinės Asamblėjos nutarimams išvesti jų kariuomenę iš Egipto.

Tarybų Sąjungos tautos su dideliu pasitenkimu pažymi, kad Arabų Rytuose užgesintas karo gaisras. Jos tikisi, kad Anglijos, Prancūzijos ir Izraelio vyriausybės įvykdys priimtus išipareigojimus, ir, tuo būdu, toje žemės rutulio zonoje bus tvirtai nustatyta taika ir ramybė.

Ryšium su tuo TASS'as įgaliotas pareikšti, kad visiškai Anglijos, Prancūzijos ir Izraelio kariuomenės išvedimas iš Egipto, žinoma, panaikina klausimą dėl tarybinių savanorių išvykimo į Egiptą. Tvirtos taikos ir reikalinio bendradarbiavimo nustatymas tarp tautų buvo ir yra Tarybų Sąjungos užsienio politikos kertinis akmuo.

autotransporto judėjimo apribojimai. Automatinoms leidžiama važinėti tik tam tikrose zonose. Kas savaitę automatinos turės priverstinę „poilsio dieną“.

(TASS-ELTA).

Didžioji pergalė prie Maskvos

(Pabaiga) sritys. Paėmusi į savo rankas iniciatyvą, Tarybinė Armija iki 1942 metų pavasario nubloškė hitlerinę kariuomenę į vakarus vietomis apie 400 kilometrų. Šiuose kovose priešas patyrė didelių nuostolių. Didžioji mūsų kariuomenės pergalė prie Maskvos turėjo milžinišką reikšmę tarybinių pajėgumų, Armijos ir Liaudies karių moralinei kovai prieš fašistinius okupantus.

Mūsų pergalės prie Maskvos šaltiniai buvo didi gyvybinė spalio revoliucijos pažimdytos tarybinės visuomeninės ir valstybinės

santvarkos jėga, neišardoma darbininkų ir valstiečių sąjunga, broliška TSRS tautų draugystė, jų moralinė-politinė vienybė, pasiruošimas ir sugebėjimas įveikti bet kuriuos sunkumus. Priešingai imperialistų planams, Tarybų Sąjunga išėjo iš ilgo ir sunkaus karo, kurį primetė mums tamšiosios fašizmo ir reakcijos jėgos, dar labiau sustiprėjusi ir užsigrūdiniusi.

Socializmo ir demokratijos jėgų augimas, nuosekli Tarybų Sąjungos kova už tvirtą ir ilgą taiką tarp valstybių, nepriklausomai nuo jų visuomeninės santvarkos, kelia Vakarų imperialistų nerimą ir pyktį. Mėgindamos susigrąžinti prarastas pozicijas, sulaukyti progresuojančių tautų žengimą į laisvę ir socializ-

Budapešto darbininkai reikalauja ryžtingų priemonių prieš kontrrevoliucinių elementų provokacinius veiksmus

Kaip praneša Budapešto radijas, gruodžio 6 d. organizuoti darbininkai ir seni komunistai surengė darbininkų susirinkimus įvairiose miesto dalyse. Grupės darbininkų, demonstravusių už paramą darbininkų valdžiai ir liaudies demokratijai, reikalavo, kad vyriausybė imtųsi efektyvių priemonių, siekdama kaip

galima greičiau atkurti sostinėje visišką tvarką ir visuomeninį saugumą.

Darbininkų susirinkimai nusiuntė vyriausybei delegacijas, pavedę joms prašyti vyriausybę įvykdyti reikalavimus — imtis greitų ir griežtų priemonių kontrrevoliucionieriams pažaboti ir likviduoti.

(TASS-ELTA).

Vokietijos Demokratinėje Respublikoje demaskuoti VSDP „Rytų biuro“ agentai

Agentūros ADN pranešimu, VDR valstybės saugumo organai šiomis dienomis suėmė du Vakarų Berlyno šnipų organizacijos — vadinaimo VSDP „Rytų biuro“ — agentus. Demaskuotieji agentai — Martinas Biterlichas ir Rudolfas Zegeris — eilę metų vertėsi ekonominiu ir kariniu šnipinėjimu prieš Vokietijos Demokratinę Respubliką.

Pranešime pabrėžiama, kad šių agentų su-

ėmimas bei nuteistųjų ir neseniai VDR vyriausybės paleistųjų, dovanojant bausmę, kitų buvusių VSDP „Rytų biuro“ agentų pareiškimai dar kartą demaskuoja šią šnipinėjimo organizaciją ir rodo, kad VSDP „Rytų biuras“, priešingai jo vadovų pareiškimams, Vakarų militaristų interesais verčiasi ekonominiu ir kariniu šnipinėjimu prieš VDR.

(TASS-ELTA).

Irako armijos karininkai atsisako kovoti prieš Siriją

Kaip praneša laikraštis „An-Nasr“, iš Irako gautomis žiniomis, Irako armijos brigadų vadai savo pasitarime priėmė nutarimą, kad jų brigados nekovo prieš Siriją, jeigu ministras pirmininkas Nuris Saidas duos įsakymą ją

užpulti, nes šis aktas būtų nusikaltimas prieš Arabų šalis. Brigadų vadų nutarimas praneštas karaliui Feisalui.

Šis nutarimas, rašo laikraštis, sukėlė smarkų Nurio Saido nerimą. Savo ruožtu jis davė įsakymą pakeisti brigadų vadus vietomis. Tačiau šis įsakymas iki šiol tebėra neįvykdytas.

(TASS-ELTA).

Pasibaigė XVI Olimpines žaidynės

Centriniame stadione įvyko XVI Olimpinių žaidynių uždarymo ceremonija.

Prieš prasidedant ceremonijai, daugiau kaip 100 tūkstančių žiūrovų stebėjo TSRS ir Jugoslavijos Federatyvinės Liaudies Respublikos komandų futbolo rungtynes. Nugalėjo TSRS sportininkai rezultatu 1:0. Tuo būdu, Tarybų Sąjungos futbolininkai iškovojo garbingą Olimpinių žaidynių čempiono vardą.

16 valandą 20 minučių vietos laiku į centrinio stadiono aikštę įžengia Olimpines žaidynės dalyvavusių šalių vėliavininkų kolona. Kolonos priešakyje pagal tradiciją eina vėliavininkas Graikijos komanda. TSRS valstybinę vėliavą į stadioną įneša V. Kucas. Vėliavininkų kolona išsirikiuoja stadiono aikštėje. Paskui vėliavininkus į stadioną įžengia jungtinė sportininkų — žaidynių dalyvių kolona. Ją sudaro apie 1000 įvairių šalių sportininkų.

Į tribūną, papuoštą olimpine emblema, — penkiais susipinančiais žiedais — pakyla Tarpautinio olimpinio komiteto prezidentas Brendžas, Melburno lordas-meras Selektas ir kiti oficialieji asmenys.

Trimis stiebais pakyla Australijos, Graikijos ir Italijos valstybinės vėliavos: Australijos vėliava — šalies, organizavusios XVI Olimpines žaidynes, garbei, Graikijos vėliava simbolizuoja Olimpinių žaidynių tėviškę ir Italijos

vėliava — šalies — ateinančių, 1960 metų, XVII Olimpinių žaidynių organizatoriaus garbei.

Pasakęs kalbą, Tarpautinio olimpinio komiteto prezidentas Brendžas padėkojo Australijos valdžiai už sportininkams parodytą sveitinumą ir už tai, kad buvo gerai organizuotos varžybos, padėjusios stiprinti visų šalių sportininkų ryšius. Kalbėtojas pareiškė viltį, kad visų šalių jaunimo atstovai vėl susitikęs už 4 metų Romoje naujosiose Olimpines žaidynėse.

Skamba fanfaros. Stiebu nusileidžia olimpinių vėliava. Didžiulėje taurėje centriniame stadione lėtai gėsta Olimpo ugnis. Vėliavininkai ir jungtinė sportininkų kolona palieka stadiono aikštę. XVI Olimpines žaidynes pasibaigė.

Australijos spauda skiria didelį dėmesį olimpiados rezultatams. Laikraščiai pažymi didelį laimėjimą, kurį iškovojo Tarybų Sąjungos sportininkai, žymiai pralenkę savo pagrindinį varžovą — JAV komandą tiek surinktų taškų skaičiumi, tiek ir olimpinių medalių skaičiumi. Olimpines žaidynėse TSRS sportininkai iškovojo 98 medalius — 37 aukso, 29 sidabro ir 32 bronzos, o JAV sportininkai — 74 medalius — 32 aukso, 25 sidabro ir 17 bronzos. TSRS komanda surinko 622 taškus, JAV komanda turi 497 taškus.

(TASS-ELTA).

Pirmoji rajoninė LSD „Nemunas“ konferencija

Gruodžio 9 d. įvyko rajoninė LSD „Nemunas“ konferencija.

Reikia pažymėti, kad ataskaitinis pranešimas, kurį padarė LSD „Nemunas“ tarybos pirmininkas drg. Petkevičius, toli gražu nenušvietė rajone vykstančio sportinio gyvenimo, atskirų sportininkų pasiekimų laimėjimų, neiškėlė ir neišanalizavo sportiniame darbe esančių trūkumų.

Teisėtą priekaištą rajoninei LSD „Nemunas“ tarybai pareiškė Ždanovo vardo kolūkių klubo - skaityklos vedėjas delegatas A. Juodvalkis.

— Mūsų kolūkyje, — kalbėjo drg. Juodvalkis, — yra daug jaunimo, mėgstančio sportą. Yra sudarytos tinklinio ir

slidinėjimo sekcijos. Tačiau nei LSD „Nemunas“ tarybos nariai, nei instruktoriai nė karto nepasidomėjo — ar sekcijos dirba, ar tik popieriuje egzistuoja.

— Jeigu mieste dar jaučiamas šioks toks sportinis judėjimas, — kalbėjo partijos rajono komiteto atstovas drg. Ostrauskas, — tai kolūkiuose sportininkai nežino nuo ko pradėti. Šiais metais žemutinių sporto kolektyvų vadovams nebuvo organizuota nė vieno seminaro, jau nekalbant apie konkrečią paramą. Mieste yra daug slidininkų, trečiaatskyrininkų, kurie daug gali padėti kolūkių slidininkams įsivininant pačias elementariausias slidinėjimo taisykles.

— Didelis trūkumas laisvanoriškos sporto draugijos „Nemunas“ darbe yra tai, — kalbėjo rajono vykdomojo komiteto sekretorius drg. Kazlauskas, — kad dirbama be aktyvo.

Teisingus ir rimtus priekaištus padarė delegatai drg. drg. Volkovas, Kostygovas ir kiti respublikinio Kūno kultūros ir Sporto komiteto adresu, dėl kurio nerūpestingumo dar iki šiol negauta slidžių.

Konferencija priėmė platų nutarimą, skirtą tolesniam sporto išvystymui, atskirų sekcijų darbo pagerinimui.

G. Kazlauskaitė

Redaktorius H. JURSYS